

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Tost/34/2018
Identifikačné číslo spisu: 2018014409
Dátum vydania rozhodnutia: 20. augusta 2018
Meno a priezvisko: JUDr. Peter Paluda
Funkcia:
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:2018014409.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Paludu a sudcov JUDr. Františka Moznera a JUDr. Jany Serbovej v trestnej veci proti vyžiadanej osobe C. I. pre trestný čin obchodovania s ľuďmi podľa Trestného zákona Spojeného kráľovstva Veľkej Británie a Severného Írska a iné, na neverejnom zasadnutí konanom 20. augusta 2018 v Bratislave, o sťažnosti vyžiadanej osoby proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave z 3. augusta 2018, sp. zn. 3Ntc/23/2018, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť vyžiadanej osoby C. I. sa zamieta.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Trnave (ďalej len „krajský súd“) uznesením z 3. augusta 2018, sp. zn. 3Ntc/23/2018, vzal vyžiadanú osobu C. I., nar. XX. B. XXXX v B., Slovenská republika, trvale bytom R., X. XXXX/XX., štátneho občana Slovenskej republiky, do predbežnej väzby podľa § 15 ods. 2 zákona č. 154/2010 Z. z. o európskom zatýkacom rozkaze (ďalej len „zákon o EZR“) s tým, že väzba začína plynúť 2. augusta 2018 od 08.00 hod. a bude sa vykonávať v Ústave na výkon väzby v Leopoldove. Zároveň podľa § 80 ods. 1 písm. c) Tr. por. väzbu vyžiadanej osoby nenahradil dohľadom probačného a mediačného úradníka. V odôvodnení tohto uznesenia krajský súd uviedol, že v predmetnej veci boli splnené všetky formálne podmienky na konanie o podanom návrhu prokurátorky Krajskej prokuratúry Trnava, vrátane zachovania zákonných lehôt a rovnako tak boli splnené aj materiálne podmienky, t.j. také okolnosti, z ktorých vyplýva obava zo zmarenia účelu konania o európskom zatýkacom rozkaze v zmysle § 15 ods. 2 zákona o EZR, najmä vzhľadom na časové obdobie, počas ktorého malo prísť k spáchaniu trestnej činnosti, charakter trestnej činnosti a postoj zadržanej osoby, ktorá nesúhlasí s vydaním. Z uvedeného je možné vyvodit' dôvodnú obavu, že vyžiadaná osoba by mohla mariť potrebu zabezpečiť jej prítomnosť na území Slovenskej republiky do času, kým príslušný justičný orgán Spojeného kráľovstva Veľkej Británie a Severného Írska nepredloží originál európskeho zatýkacieho rozkazu s prekladom do štátneho jazyka. Proti citovanému uzneseniu podala vyžiadaná osoba priamo do zápisnice o výsluchu sťažnosť, ktorú dodatočne písomne odôvodnila prostredníctvom obhajcu JUDr. Jána Foltána podaním zo 6. augusta 2018. V odôvodnení sťažnosti v podstate zopakovala skutočnosti uvedené v rámci výsluchu na Krajskom súde v Trnave 3. augusta 2018, konkrétne, že ide o špecifickú vec, keďže na území Slovenskej republiky sa už toto trestné stíhanie viedlo a na všetky úkony v rámci neho sa vyžiadaná osoba riadne a včas dostavovala. Odkedy však bolo trestné stíhanie prerušené a odovzdané do cudziny, nedostala vyžiadaná osoba žiadne predvolanie na akýkoľvek úkon.

Poukázala prítom aj na uplynutie dlhšej doby od času, kedy mali byť skutky spáchané (v rokoch 2008-2014), na skutočnosť, že celý čas sa zdržiava v mieste svojho trvalého bydliska, kde sa stará o svojho otca a rovnako aj na skutočnosť, že v súčasnosti sa voči nej na území Slovenskej republiky nevedie žiadne trestné stíhanie, pričom v odpise z registra trestov má len dva záznamy, avšak v oboch prípadoch sa na ňu hľadí, akoby nebola odsúdená. Podľa jej názoru z návrhu prokurátorky Krajskej prokuratúry Trnava nevyplývajú také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali jej vzatie do predbežnej väzby. Z tohto dôvodu navrhla, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky zrušil napadnuté uznesenie Krajského súdu v Trnave a prepustil ju z predbežnej väzby na slobodu. Spis s podanou sťažnosťou bol Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky predložený dňa 13. augusta 2018. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako nadriadený súd preskúmal na podklade sťažnosti, ktorú podala oprávnená osoba včas, podľa § 192 ods. 1 Tr. por. správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému podala vyžiadaná osoba sťažnosť, ako aj konanie predchádzajúce tomuto výroku a dospel k záveru, že podaná sťažnosť nie je dôvodná. Z predloženého spisového materiálu je zrejmé, že na vyžiadajú osobu bol dňa 5. júna 2018 vydaný európsky zatýkací rozkaz Korunným súdom v Chelmsforde, Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska pod sp. zn. 35NT0125118, za účelom jej vydania na trestné stíhanie pre celkovo 10 trestných činov, ktorých sa mala dopustiť v období medzi 1. februárom 2008 a 23. júnom 2015 na skutkovom základe uvedenom v predmetnom európskom zatýkacom rozkaze. Okolnosti prípadu sú vo Formulári A (Doplňujúce informácie - Čl. 26 rozhodnutia SIS II, čl. 28-31 spisu) opísané tak, že v období od 1. februára 2008 do 23. júna 2015 hľadaná osoba spolu s ďalšími páchatelmi zorganizovala prevoz bezbranných mužov do Spojeného kráľovstva Veľkej Británie s cieľom ich vykorisťovania. Hľadaná osoba rovnako spoznala aj ďalších mužov zo Slovenska v rámci Spojeného kráľovstva Veľkej Británie a pre zmieňovaný cieľ aj ich ubytovával. Po tom, čo uvedené osoby mal pod kontrolou, prostredníctvom nejakých pracovných agentúr im boli vybavené identifikačné čísla zo sociálneho systému Spojeného kráľovstva Veľkej Británie (tzv. Social insurance no.). Ich práca spočívala najmä v poľnohospodárskych činnostiach a práce v továrňach. Hľadaná osoba bola kontaktom pre pracovné agentúry, ktoré ho oslovili a on posielal na dohodnuté miesta pracovníkov a určoval dobu ich práce. Boli zriadené účty v bankách, kam boli zasielané ich platy. Tieto účty boli spravované hľadanou osobou. Výber hotovosti z uvedených účtov bol vykonávaný v Spojenom kráľovstve Veľkej Británie a na Slovensku, zatiaľ čo pracovníci ostávali v Spojenom kráľovstve Veľkej Británie a v práci. Bankové účty boli využívané aj na platby za letenky medzi Spojeným kráľovstvom Veľkej Británie a Slovenskom. Vykorisťovaným osobám bolo vyplácané len vreckové, približne 1 libru za hodinu ich práce. Títo boli nútení platiť ešte aj týždenné nájomné za ubytovanie a poskytnutú stravu. Hľadaná osoba medzitým žila v relatívnom luxuse. Pracovníkom bolo oznámené, že ich plat sa ukladá na sporenie a bude im vyplatený pri ich návrate do Slovenskej republiky. Žiadne peniaze však nedostali. Za skutky popísané v predmetnom európskom zatýkacom rozkaze pod bodmi 1 a 4 hrozí vyžiadanej osobe doživotný trest odňatia slobody a za skutky uvedené v bodoch 2, 3, 5 - 10 trest odňatia slobody až na 10 rokov. Na základe uvedeného európskeho zatýkacieho rozkazu bol C. I. zadržaný v zmysle § 13 ods. 1 zákona o EZR dňa 2. augusta 2018 o 08.00 hod. v Galante. Prokurátorka Krajskej prokuratúry Trnava podala dňa 3. augusta 2018 na Krajský súd v Trnave podľa § 13 ods. 2 zákona o EZR návrh na jeho vzatie do predbežnej väzby. Sudkyňa krajského súdu o predmetnom návrhu rozhodla po výsluchu sťažovateľa dňa 3. augusta 2018. Z vyššie uvedeného je zrejmé, že v predmetnej veci boli splnené všetky formálne podmienky na konanie o podanom návrhu na vzatie do predbežnej väzby, vrátane zachovania zákonných lehôt. Rozhodnutie o vzatí zadržanej (vyžiadanej) osoby do predbežnej väzby je však v zmysle § 15 ods. 1, ods. 2 zákona o EZR v znení zákona č. 344/2012 Z.z. účinného od 1. decembra 2012 rozhodnutím fakultatívnym, ktoré okrem splnenia formálnych podmienok vyžaduje aj zistenie existencie takých okolností (materiálna podmienka), z ktorých vyplýva obava zo zmarenia účelu konania o európskom zatýkacom rozkaze v prípade, ak by sa toto viedlo voči vyžiadanej osobe na slobode (porovnaj uznesenie najvyššieho súdu z 29. mája 2013, sp. zn. 6 Tost 17/2013, uverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 93, roč. 2014). Vo vzťahu k posúdeniu splnenia materiálnej podmienky predbežnej väzby je potrebné najprv všeobecne uviesť, že európsky zatýkací rozkaz je v zmysle zákona o EZR založený na zásade vzájomného uznávania rozhodnutí medzi štátmi Európskej únie. Je to vyjadrenie určitej dôvery justičným orgánom členského štátu, že rozhodnutie orgánu iného členského štátu je vecne správne. Z ustanovenia článku 5 ods. 1 písm. c), písm. f) Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd

a § 15 zákona o EZR vyplýva, že inštitút predbežnej väzby v konaní o európskom zatýkacom rozkaze má iný charakter než väzba v rozsahu jej úpravy v štvrtej hlave prvej časti prvého až tretieho dielu Trestného poriadku (§ 71 - § 87 Tr. por.). To platí nielen o dôvodoch tejto väzby (§ 71 Tr. por.), ale aj o rozhodovaní o väzbe (§ 72, najmä ods. 2 Tr. por.). Napriek tomu, že aj predbežná väzba je prostriedkom na zabezpečenie účasti vyžadanej osoby v konaní, tak v tomto konaní jej dôvody nie sú vymedzené tak striktné, ako v ustanovení § 71 Tr. por. Osoba v konaní o predbežnej väzbe, vydávacej väzbe a o prípustnosti vydania do cudziny nemá postavenie obvineného. Účelom konania o vydanie do cudziny nie sú preto otázky viny alebo nevinu, ale len otázka, či sú splnené zákonné predpoklady na vzatie osoby do predbežnej väzby, vydávacej väzby a či je prípustné jej vydanie ako vyžadanej osoby. V takom konaní sa neskúma otázka prezumpcie nevinu, trestnosť činu a ani právo na obhajobu v rozsahu, ktorý je v konaní pred trestným súdom Slovenskej republiky obvinenej osobe ústavne zaručený. Nie je teda potrebné na základe doteraz zistených konkrétnych skutočností konštatovať obavu z úteku, ovplyvňovanie dokazovania alebo páchania trestnej činnosti v zmysle § 71 ods. 1 písm. a), písm. b) alebo písm. c) Tr. por. Súd taktiež nepreskúmava dôvodnosť podozrenia zo spáchania skutku, pre ktorý je osoba vyžiadaná, a správnosť právnej kvalifikácie tohto činu z hľadiska práva štátu pôvodu [z hľadiska právneho poriadku Slovenskej republiky naposledy uvedenú otázku skúma až pri rozhodovaní o výkone európskeho zatýkacieho rozkazu podľa § 22 ods. 3 - 5, a to v súvislostiach použitia § 23 zákona o EZR (porovnaj uznesenie najvyššieho súdu z 25. septembra 2017, sp. zn. 2 Tost 31/2017)]. Účelom inštitútu predbežnej väzby je zabezpečiť prítomnosť vyžadanej osoby na území Slovenskej republiky, pokiaľ nie je štátom pôvodu doručený a predložený originál európskeho zatýkacieho rozkazu - teda prioritne ide o zabránenie zmarenia účelu konania o európskom zatýkacom rozkaze. Krajský súd odôvodnil vzatie vyžadanej osoby do predbežnej väzby časovým obdobím, počas ktorého malo dochádzať k páchaniu trestnej činnosti, charakterom trestnej činnosti a postojom vyžadanej osoby, ktorá nesúhlasí s vydaním. K tomu je potrebné doplniť, že práve s poukazom na charakter a závažnosť trestnej činnosti (za ktorú je možné v prípade dokázania viny uložiť sťažovateľovi vysoký trest, dokonca až trest odňatia slobody na doživotie), ktorej sa mal sťažovateľ dopustiť počas relatívne dlhého časového obdobia je obmedzenie jeho osobnej slobody predbežnou väzbou nevyhnutné na zabránenie zmarenia účelu konania o európskom zatýkacom rozkaze (keďže v opačnom prípade by sťažovateľ mohol mariť účel konania o európskom zatýkacom rozkaze tým, že by sa snažil vyhnúť vydaniu do krajiny, kde mu uloženie takéhoto vysokého trestu hrozí). Na uvedenom nič nemení ani skutočnosť, že sťažovateľ sa dlhšiu dobu zdržiaval v mieste svojho trvalého pobytu na území Slovenskej republiky, resp. že sa zúčastňoval úkonov trestného konania pred odovzdaním veci do cudziny. Práve úkony žiadajúceho štátu smerujúce k vykonaniu európskeho zatýkacieho rozkazu totiž môžu byť „spúšťačom“ jeho reakcie na trestné konanie v inom štáte, aby podnikol kroky, ktorými sa bude snažiť vyhnúť následkom tohto trestného konania - teda vykonaniu európskeho zatýkacieho rozkazu a následnému vydaniu do štátu pôvodu. Najvyšší súd sa napokon zaoberal i otázkou, či nie je možné účel predbežnej väzby dosiahnuť i menej invazívnym spôsobom (najmä dohľadom probačného a mediačného úradníka), avšak vzhľadom na uvedené okolnosti by takýto postup nebol dostačujúci. Z týchto dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky sťažnosť C. I. ako nedôvodnú podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. zamietol.

Poučenie :

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.

